

TILSYNET BREMSER HØRSHOLMS GRØNNE PLANER

Det går ikke at købe CO2-kompensation uden for kommunegrænsen, slår tilsynet fast. Men der er også andre oplagte veje at gå, lyder det fra grøn organisation.

tekst **MADS BRANDSEN**

Hørsholm Kommune vil gerne være CO2-neutral.

Det mål vil kommunen gerne indfri gennem et partnerskab med virksomheden Gubra, der blandt andet vil købe såkaldt carbon-offset – også kendt som CO2-kompensation – gennem projekter i Kenya eller Storbritannien. Men den går ikke, fastslår den kommunale tilsynsmyndighed, Ankestyrelsen, i en forhåndsudtalelse om planerne.

Spørgsmålet har for kommunens egne jurister været, om et sådant projekt er i overensstemmelse med lokalitetsprincippet. Det mener de, det er – men det afviser Ankestyrelsen.

– Vi lægger vægt på, at køb af carbon-offset, for eksempel ved skovbeplantning i udlandet, ikke vil nedbringe CO2-udledningen i kommunen, men derimod et andet sted i verden, og at kommunen således ved køb af carbon-offset varetager en opgave, der alene eller i det væsentligste kan anses for at være af interesse for borgere uden for kommunen, skriver tilsynsmyndigheden.

Usikkerheden er betydelig

Ankestyrelsen noterer sig, at projektet koster 200.000 kroner, og at man derfor ikke kan sige, at der er tale om en bagatel.

Hos Danmarks Naturfredningsforening har afdelingschef Morten

FOTO: COLOURBOX

“Kommunen kunne købe landbrugsjord og lade den ligge som lavbundsjord eller bruge den til at plante ny skov. Det vil være lige så effektivt, og det vil gavne lokalt

Morten Andersen, afdelingschef hos Danmarks Naturfredningsforening

Andersen kun ros til overs for, at Hørsholm tager et stort initiativ til gavn for klimaet. Men han mener, man bør finde CO2-reduktionen i

selve kommunen fremfor i Kenya eller Storbritannien.

– Der er en betydelig usikkerhed omkring offset-mekanismerne, og grundlæggende er problemet, at det ikke bidrager til en dansk målsætning. I stedet kunne kommunen købe landbrugsjord og lade den ligge som lavbundsjord eller bruge den til at plante ny skov. Det vil være lige så effektivt, og det vil gavne lokalt, siger han.

Claus Ekman, der er direktør i Rådet for Grøn Omstilling, mener godt, man som kommune kan købe CO2-kompensation. Men, siger han:

– Derfra og så til at kalde kommunen CO2-fri er der alligevel et stykke. Det, mener jeg, er problematisk, da der jo stadig er udledninger fra kommunen. Det må først og fremmest handle om, at kommunen gør alt, hvad den kan for at omstille selv. Under den proces kan det være fint at købe CO2-kompensation, men man skal altid have blik for, om de projekter, man finansiere uden for kommunen, ville været blevet gennemført af sig selv, f.eks. ved at landet, hvor projektet gennemføres, i forvejen har ambitiøse klimamål, siger han.

Hvad mener du så, man skal gøre? – Man må omstille så meget, man kan, på driften. Lave grønnere indkøb, energirenovere sine bygninger, udbygge fjernvarmenettet og give flere tilladelser til vindmøller, siger Claus Ekman.

■ mabr@kl.dk

Størrelsen har stor betydning

Kommuner kan godt beskæftige sig med aktiviteter, der umiddelbart strider imod lokalitetsprincippet, hvis bare argumenterne for det er tilpas tunge. Det er eksempelvis inden for rammerne af kommunalfuldmagten, hvis der er tale om et bagatelagtigt beløb.

Det var det, da Frederiksberg Kommunalbestyrelse i 1989 vedtog at støtte organisationen Nepenthes med 9.000 kroner, som gik til bevarelse af regnskoven. Indenrigsministeriet vurderede dengang, at det beløb – som svarede til cirka 10 øre pr. indbygger – var "helt ubetydeligt", og at støtten derfor var lovlig, hvis den ikke blev ledsaget af en udenrigspolitisk meningstilkendegivelse.

Kilde: Ankestyrelsens udtalelse til Hørsholm Kommune